

JANĪNAS KURSĪTES PRIEKŠLASĪJUMS: “PA DZINTARA CEĻU”

20. septembrī Austruma telpās ar priekšlasījumu "Pa Dzintara ceļu" uzstājās Janīna Kursīte. Priekšlasījumu kopā apmeklēja 25 austrumieši, kā arī viesi. Lai gan prezentācijas pamatā bija brauciens cauri Kuršu kāpām uz Kēnigsbergu un tālāk pa Baltijas jūras piekrasti Polijas teritorijā, tas bija plašs stāsts par dzintaru un ceļu pa tām pēdām. Janīna Kursīte savā priekšlasījumā apskatīja gan dzintara vēsturi, tā nozīmīgumu zemēs pie Baltijas jūras, kā arī dzintara atšķirīgās iegūšanas un izmantošanas metodes.

Katrā valstī valda citāda attieksme pret dzintaru. No masīvām dzintara raktuvēm un tā tālākas tirgošanas Ķīnas uzpircējiem Kaļiņingradā, līdz vientuļiem dzintara zvejniekiem un vēl dažiem palikušajiem dzintara meistariem tepat Latvijā. Kamēr Lietuvā, Kaļiņingradā un Polijā ir slaveni dzintara muzeji, Latvijā nav neviena, kaut gan Pāvilostai būtu potenciāls tā ierīkošanai. Interessants fakts par dzintaru bija, ka tas visdrīzāk radies Skandināvijā un ar ledāju nestajiem nogulumiem atnests uz otru Baltijas jūras krastu.

Kopumā vakarā varēja uzzināt plaša spektra informāciju par dzintaru un nepārprotami cēlās dzintara, kā dabiska un saudzējama materiāla vērtība klausītāju acīs. Janīna Kursīte arī turpmāk aicināja austrumiešus aktīvi piedalīties viņas organizētajos braucienos, kā arī solīja atgriezties atkal.

jn. Ansis Šinke

MIKUS ŽAGATA JAUNIEŠA PRIEKŠLASĪJUMS: “SPILVE KAUJA”

27. septembrī Austrumā savu jaunieša referātu lasīja Mikus Žagata, kurš Austrumā iestājās 2010. gada 2. jūnijā. Priekšlasījuma tēma bija: Spilves kauja pie Rīgas 1701. gada 9. jūlijā. Miku atbalstīt un priekšlasījumu noklausīties bija ieradušies 12 austrumieši.

Tēzes

1. Lielajā Ziemeļu karā (1700 - 1721) par hegemoniju pie Baltijas jūras cīnījās Krievija, Saksija, Dānija un vēlāk arī Polijas - Lietuvas lielvalsts no vienas puses un Zviedrijas Impērija no otras puses. Bez kara pieteikuma uzbrukušo Dāniju un Krieviju Zviedrijas karalis Kārlis XII sakāva jau pirmajā kara gadā. Vienīgais nesakautais pretinieks tobrīd palika Saksija un tās spēki, kuri atradās Kurzemes Hercogistes teritorijā. Viņu sakaušana tika atlikta uz 1701. gadu.

2. Sakšu armijas pamatu veidoja 12 000 karavīru, kuri bija izvietoti no Daugavgrīvas cietokšņa līdz pat Kokneses cietoksnim visgar Daugavu. Krievijas cars Pēteris I bija apsūtījis atsūtīt papildspēkus, 18 000 karavīru, kuri ieradās maija vidū. Ar apvienotajiem sakšu- krievu spēkiem augustā bija paredzēts sākt uzbrukumu Rīgai. Kārļa XII rīcībā bija 24 000 karavīru, no kuriem uzbrukumam bija paredzēti aptuveni 19 000 karavīru. Daugavas gultnes un straumes īpatnību dēļ par uzbrukuma vietu tika izvēlēta Daugavas lejtece pie Rīgas, Spilves plāvu tuvumā.

3. Zviedru armija no saviem ziemas mitekļiem Tērbatas tuvumā izgāja 17. jūnijā. Tā kā alternatīva uzbrukuma vieta būtu bijusi pie Kokneses, tad zviedru uz Rīgu virzījās tā, lai pretinieks domātu, ka viņi dodas uz Koknesi. Arī pēc tam, kad armijas lielākā daļa armija pēc izešanas cauri Valkai, Valmierai un Mālpilij, pagriezās uz Rīgu, uz Koknesi tika nosūtīta kavalērijas vienība, kura tur veica demonstrācijas uzbrukumu, lai piesaistītu pretinieka spēkus. Viltība izdevās, taču slikto laika apstākļu dēļ zviedriem nācās uzbrukumu atlikt uz vienu dienu, kas sakšiem ļāva pievilkt papildspēkus.

4. Zviedri Daugavas forsēšanu sāka 9. jūlijā četros no rīta. Pirmā operācijas daļa izdevās lieliski. Zviedru kājnieki izcēlās krastā un atsita pirmos 2 sakšu uzbrukumus, taču spēcīgā vēja dēļ neizdevās pāri Daugavai pārvilkt pontontiltu, pa kuru bija jāierodas zviedru armijas kavalērijai. Lai arī, izmantojot tikai 6600 kājniekus un 500 kavalēristu, kuri bija pārcelti pāri ar laivām, zviedri atsita arī nākošos divus sakšu uzbrukumus un piespieda pretinieku atkāpties, tomēr sagraut pretinieku neizdevās, jo nebija kavalērijas, ar kuru bēgošo ienaidnieku varētu sagūstīt.

5. Šī kauja atnesa Zviedru armijai neuzvaramas armijas titulu, jo ļoti īsā laikā trīs lielās kaujās bija uzvarēti visi trīs ienaidnieki, tomēr sakšu armija nebija sakauta un tā bija pārāk liels bieds, lai Kārlis XII to atstātu sev aizmugurē, dodoties pilnīgi izrēķināties ar Krieviju un Pēteri I. Turpmākos 5 gadus zviedrijas armija pavadīja Polijā - Lietuvā, cenšoties panākt sakšu armijas padošanos. Pa to laiku Pēteris I no jauna izveidoja savu armiju, ar kuru 1709. gadā liktenīgajā Poltavas kaujā sakāva 9 gadus neuzvarēto zviedru armiju. Lai gan karš ilga vēl līdz 1721. gadam, tomēr Spilves kauja bija viens no galvenajiem pagrieziena punktiem visa kara gaitā.

jn. Mikus Žagata

AUSTRUMIEŠU CIEMOŠANĀS PIE S/K "VARAVĪKSNE"

Sniegšu Jums nelielu ieskatu par ciemošanos s/k "Varavīksne" 4. oktobrī literārā vakara ietvaros, kura galvenajā lomā - mūsu pašu Artūrs Tomsons ar priekšlasījumu - 'Dzīvā vēsture un eksperimentālā arheoloģija'. Jāatzīmē arī tas, ka "Varavīksnēm", mēs šajā mācību gadā bijām pirmie viesi. Kopā "Austrumu" pārstāvēja 7 austrumieši: Kaspars Svilāns, Agris Zihmanis, Artūrs Tomsons, Rihards Urtāns, Jānis Egliņš, Kristaps Kretainis un Artūrs Barkāns.

Dažas minūtes, ko ietaupījām uz biedru punktualitātes rēķina satiekoties pie norunātās vietas Baznīcas un Ģertrūdes ielas krustojumā, izmantojām, ļaujoties studenšu viesmīlībai, kopīgi iemalkojot siltu tēju un kafiju pirms oficiālās daļas. Priekšlasījumā sapratām, ka arheoloģija nav zinātne, kas balstās uz vēsturiskiem faktiem, liecībām, bet arī uz arheologa interpretāciju un pieņēmumu. Kā arī, šajā procesā būtisko - personīgo stereotipu atmešanu šajā procesā. Dzirdējām daudzus piemērus arheoloģiskiem eksperimentiem no dzīves. Un visbeidzot, centāmies iegūt uguni, "nedaudz" pirmatnējā veidā. Un, protams, Artūra senlietu kolekcija, krams, senie rīki, josta, neatstāja auditoriju bez vienaldzības. Pēc oficiālās daļas, kā parasti kavējamies sarunās pie vīna glāzes un studenšu sarūpēta galda. Izskanēja dažas dziesmas.

Pēc jaukās neoficiālās daļas "Austrumieši" devās mājās ap plkst. 22.00. Par vakaru jāsaka - bija ļoti interesants priekšlasījums, paraugdemonstrācijas, priekšmetu ekspozīcija. Artūrs spēja interesanti, daudzviet arī ar humora pieskaņu, un galvenais baudāmu un interesantu vēstījumu par zinātnes lauku, kurā viņš darbojas. Un darīja to tādā veidā, kādā bija interesanta ikvienam, kur papildus atbildības sajūtu deva - uzstāšanās viesos. Paldies Artūram un visiem, kas spēja ierasties, uz, manuprāt, ļoti informatīvu un interesantu vakaru.

jn. Arturs Barkāns

ANDRA TEIKMAŅA PRIEKŠLASĪJUMS PAR EIROPAS SAVIENĪBAS UN KRIEVIJAS FEDERĀCIJAS ATTIECĪBĀM

18. oktobrī ar priekšlasījumu par Eiropas Savienības un Krievijas Federācijas attiecībām Austrumā ciemojās Ārlietu ministrijas valsts sekretārs Andris Teikmanis. Savu uzrunu Teikmaņa kungs iesāka ar atziņu, ka labprāt viesojas Austrumā (es atminos vismaz divas citas viņa viesošanās reizes). Arī austrumieši Teikmaņa kungu sagaidīja ļoti draudzīgi un labvēlīgi. Piedalījās 22 austrumieši un viesi.

Priekšlasījumā Teikmaņa kungs galvenokārt skaidroja, kādas ir Latvijas ārpolitikas prioritātes, pēc kādiem principiem tās izvēlētas un kā tās tiek īstenotas ikdienā. Kopā savēlot, ārlietās Latvija pieturas pie 1990. gadā nospraustā uzdevuma integrēties tā saucamajā "Rietumu pasaulē", taču vienlaicīgi neaizmirst par Latvijas nacionālajām interesēm. Pēdējās izpaužas kā vēlme veidot konstruktīvas attiecības ar kaimiņvalstīm, tostarp arī Krieviju. Katrā ziņā mūsu ārlietu dienests Eiropas Savienības un NATO diplomātu aprindās tiek raksturots kā ļoti zinošs Krievijas jautājumos. Atšķirībā no Igaunijas par Latviju tiek teikts, ka tā ir saglabājusi savu virzību uz Rietumiem, ievēro stingru nostāju vēsturisko domstarpību jautājumos, taču vienlaikus spēj sekmīgi attīstīt kultūras un ekonomiskos sakarus ar Krieviju.

Teikmaņa kungs arī norādīja, ka šobrīd aktuālā tēma - Saskaņas Centra iekļaušana vai neiekļaušana valdībā - nekādā veidā neietekmē un neietekmēs Latvijas ārpolitisko virzību ciešākā integrācijā ES un NATO. Tas arī saprotams, jo nav iedomājama valdības deklarācija, kurā būtu pateikts pretējais - tieši valdības deklarāciju Teikmaņa kungs norādīja kā galveno dokumentu, caur kuru ārlietu dienests noskaidro valdošo politisko uzstādījumu valsts pārvaldīšanai.

Jautājumu un atbilžu daļa šoreiz ilga vairāk kā stundu. Viesis demonstrēja savu vispusību un erudīciju, kā arī spilgtu diplomātisko talantu gadījumos, kur nevarēja tieši atbildēt uz uzdoto jautājumu. Jautājumi, kurus uzdeva austrumieši, ne visos gadījumos bija "pa spalvai", taču jāatzīst, ka Teikmaņa kungs arī ar mazāk ērtiem jautājumiem tika galā veiksmīgi.

Saviesīgajā daļā sarunas noritēja par un ap valdības veidošanas procesiem. Tāpat arī ar Austrumu iepazīšanās trīs potenciālie jaunie austrumieši - cerēsim uz mūsu rindu kvalitatīvu pieaugumu tuvākajā nākotnē.

sav. Kaspars Svilāns

ARTŪRA BARKĀNA JAUNIEŠA PRIEKŠLASĪJUMS: "ASINSVADU ĶIRURGIJA – MĀKSLA UN TĀS VAROŅI"

25. oktobrī Artūrs Barkāns lasīja savu jaunieša priekšlasījumu. Draudzīgā gaisotnē Artūru atbalstīt ieradās 12 austrumieši. Referāta tēzes ir:

1. Asinsvadu ķirurģija ir medicīnas nozare, kas nodarbojas ar ķermeņa asinsvadu (artēriju un vēnu) slimībām, to medikamentozo, minimāli invazīvo un ķirurģisko rekonstrukciju, ārstēšanu. Asinsvadu ķirurģijas pirmssākumi saistāmi ar pirmajiem centieniem apturēt asiņošanu.
2. Pirmais zināmais cilvēks, kas spējis nosiet asinsvadu, autors ķirurģijas mācību traktātiem, ķirurģisko instrumentu darinātājs ir Sushruta Samhita (ārsts Senajā Indijā apt. 800-600 g. p.m.ē). Gladiatori cīņas senajā Romā deva lielu pieredzi tā laika ārstam Klaudijam Galēnam, kurš spējis atšķirt artērijas un vēnas cilvēkam. Publicējis vairāk kā 300 mācību grāmatas.
3. Nākamais nozīmīgs laika posms, kas ienesa jaunas vēsmas asinsvadu ķirurģijā, bija Renesanses laiks, un tā laikā darbojās franču armijas leģenda Ambruāzs Parē, ar kuru, kareivji bija gatavi doties jebkurā kaujā. Viņš - izstrādājis ligatūru tehniku, hemostāzes pamatprincipus kaujas laukā.

4. Amerikāņu ārsti izveido pirmo asinsvadu sašūšanas tehniku. Rudolfs Vihovs - vācu zinātnieks- pamato asiņu recēšanu asinsvadu iekšienē - patogēnēze saukta par Virhova Triādi. Nikolajs Pirogovs - izcilais krievu ķirurgijas "tēvs" - Krimas kara laikā veic 18000(!) amputācijas, attīsta asinsvadu šūšanas un asiņu apturēšanas tehniku.

5. Roberts Abbs - ASV 1984.g. Ķirurgu kongresā prezentē pirmo asinsvadu protēzi, ko veiksmīgi ievietojis kaķim. Pēc līdzīga principa darbojas mūsdienu protēžu tehnikas ieviešana. Rudolfs Matas pirmais apraksta asinsvada aneirismas nošūšanas tehniku, kas būtiski neatšķiras no mūsdienu tehnikas. Thomas Fogarthy - 1964.g. patentē endovaskulāro katetru, ko lieto joprojām.

6. Latvijā asinsvadu ķirurgijas pirmssācējs - Jānis Stradiņš. Veicis daudzas operācijas šajā un citās medicīnas nozarēs. Kristaps Zariņš - Latviešu izcelsmes ārsts, Stenfordas universitātes ķirurgijas klīnikas profesors. Daudz palīdzējis, un joprojām palīdz Latviešu asinsvadu ķirurgiem un citu specialitāšu ārstiem stažēties ārpus Latvijas, ik gadu ciemojas Latvijas klīnikās.

sav. Artūrs Barkāns

AUSTRUMA 127 GADASVĒTKI

Sestdien, 2011. gada 29. oktobrī norisinājās ikgadējie a/v "Austrums" Gadasvētki. Dienas vidū austrumieši un viesi pulcējās uz oficiālo daļu Latvijas Universitātes Mazajā aulā. Ar savu klātbūtni mūs pagodināja teju 50 dalībnieku, no kuriem 30 bija austrumieši. Oficiālo daļu kā ierasts sākām ar Austruma himnu un karoga ienešanu. Ar uzrunu klātesošajiem turpināja Austruma vecākais - Kaspars Svilāns. Savu runu iesāku ar Jāņa Čakstes vārdiem: "Jaunībai pieder prieks. Taču priecāties var tikai pēc darba, kad krietni strādāts un studēts.", un turpinājumā izvērtējot aizvadīto gadu, nonācu pie secinājuma, ka varam arī priecāties, jo darbs ir bijis radošs, smags un atbildīgs un pats svarīgākais, tas ir izdarīts, izvirzot jaunus mērķus nākotnei, par kuriem, tad nu atkal reiz varēs priecāties. Turpinājumā atskatījāmies uz pagājušā gada svarīgākajiem notikumiem.

Turpināja Austruma Vecbiedru komitejas priekšsēdētājs vb. Artūrs Dombrovskis. Savā runā uzsverot notikumus, kam Austrums un austrumieši izgāja cauri šajā gadā - ugunsgrēks, kaimiņu mājas sabrukšana. Tai pat laikā norādot cik daudz darba darīts un ka pavisam drīz Austruma mājā dzīvos vēl vairāk austrumiešu (Pašreiz Austruma namā visos dzīvokļos, izņemot vienu, dzīvo austrumieši).

Runājot par piedzīvojumiem, jāsaka, kā reiz kāds cits jau teicis – kas Tevi nenogalina - padara spēcīgāku. Paļausimies uz to, ka aizvien kļūstam spēcīgāki un šie notikumi mums mācīs, ka jābūt gataviem uz visu. Turpinājumā, ar akadēmisko runu "Uzņēmuma lietojumprogrammatūras attīstība: vienādot vai dažādot" šogad uzstājās profesors, Dr.sc.ing., vb. Jānis Grabis. Runa bija ļoti akadēmiska un priecēja fakts, ka Jānis to noturēja bez papildlīdzekļiem, īsteni akadēmiskā garā

Pēc runas Austrumu apsveica draudzīgās organizācijas - EUS, a/v "Latviete", studentu biedrība "Šalkone", studenšu korporācijas "Daugaviete" un "Varavīksne", kā arī studentu korporāciju prezidiju konventa pārstāvis - Dmitrijs Trofimovs, kurš sveicot izteica cerību, ka turpmāk izdosies sadarboties aizvien vairāk.

Beidzoties oficiālajai daļai tika pasniegts šampanietis, kas no Austruma puses bija labs žests viesiem, kas bija ieradušies. Kā ierasts pēc Oficiālās daļas ar karogu rokās devāmies nolikt ziedus pie Brīvības pieminekļa un pēc ziedu nolikšanas atvadījāmies no viesiem un devāmies uz mūsu pašu namu, Ģertrūdes ielā 123.

Dienas otrā daļā tika noturēta Darījumu sapulce, kuras laikā svinīgi tika pielikta Jāņa Kalniņa piemiņas plāksne. Jauniešos tika uzņemti Matīss Breikšs un Eduards Brīvmanis, saviešos uzņēmām Miku Žagatu un Artūru Barkānu (kuuru abi, nu jau ir jaunās valdes locekļi.)

Pēc tam sekoja svētku saviesīgā daļa, kad pie bagātīgi klāta galda tika baudīti ēdieni, dzērieni, dziedātas dziesmas, ritēja saviesīgas sarunas un aktīvākie svētku dalībnieki, uz deju aicinot mūsu viešņus, ar raitu dejas soli iemēģināja Austruma mītnes atjaunoto parketu. Svinības turpinājās līdz pat agram rītam.

Liels paldies visiem, kas piedalījās gada svētkos un to organizēšanā.

sav. Kaspars Svilāns

ULDA ČODARA JAUNIEŠA PRIEKŠLASĪJUMS: “KREIĻI”

6. decembrī Uldis Čodars lasīja savu jaunieša priekšlasījumu. Ziemīgajā vakarā Uldi atbalstīt bija ieradušies pavisam četri austrumieši. Tālāk seko Ulda referāta pārskats.

Par kreīļu rašanās neizskaidrojamību runājuši ievērojami pagātnes pētnieki. Piemēram, Čārlzs Darvins teicis: «Dabiskā izlase varēja saglabāt arī briežus, kam ragi tikai vienā pusē ja vien šī īpašība attiecīgajai sugai kaut kādā mērā būtu izrādījusies patiešām noderīga.»

1. Zināms, ka cilvēka ķermenim piemīt simetrija, ko tas mantojis no aizvēsturiskajiem, vēl ūdenī mītošajiem senčiem. Tajos apstākļos jebkura novirze no šīs simetrijas radītu vienas puses kustību ierobežošanu, tādējādi taisnvirziena kustības pārvēršot riņķveida kustībā. Tomēr tādu zivi — kreīli, kas cenšas panākt savu upuri, visu laiku kaut kas vilktu pa labi, it kā neizskaidrojami novirzot no vajadzīgās trajektorijas. Savukārt pretējā gadījumā tā pati nepareizība attīstītos pa kreisi. Tas nozīmē, ka šādi nesimetriski īpatņi nespētu gūt nepieciešamos panākumus izdzīvošanas cīņā, nenodzīvotu līdz mirklim, kad evolūcija lika tiem pārcelties uz sauszemi. Tātad izdzīvojušajiem tomēr bija ideāli simetriski ķermeņi, un tas attiecināms arī uz locekļiem.

2. Mūsdienu biometrijas zinātne pauž, ka tā roka, kas cilvēkam uzskatāma par galveno, ir gan spēcīgāka, gan arī lielāka. Tātad tūlīt pēc mūsu attālo senču iznākšanas sauszemē notikušas kādas ievērojamas izmaiņas. Acīmredzot salīdzinājumā ar likumībām, kas valdīja blīvā ūdens vidē, sauszemē jūtami samazinājās dzīvo organismu biosimetrijas prasības, pamazām un gluži dabīgā veidā sākot mainīties. Ievērojot tā dēvēto Hekela *bioģenētisko* likumu, atbilstoši kuram jebkura īpatņa individuālā attīstība ir it kā visas evolūcijas grupas svarīgāko etapu īss atkārtojums, top skaidrs, ka biosimetrijas izmaiņas kļuva sevišķi ievērojamas tajā hominīdu vecumā, kas atbilst mūsdienu cilvēka agrīnai bērnībai, proti, aptuveni piecu gadu vecumam. Šo pieņēmumu pamato ar faktu, ka bērna agrīnajās attīstības stadijās abas viņa rokas darbojas faktiski vienādi. Tikai aptuveni pusotra gada vecumā viena roka kļūst pasīvāka, un jau minētajā piecu gadu vecumā noslēdzas šīs rokas dominantes veidošanās process. Un, ja tas tā patiešām ir, kļūst skaidrs arī tas, ka locekļu asimetrija dabā attīstījusies jau krietni pirms *Homo sapiens* parādīšanās.

3. Pēc faktiski pilnīgās uzvaras pār saviem «mazākajiem brāļiem» aizvēsturiskajā izdzīvošanas fāzē izrādījās, ka cilvēka vienīgais cienīgais pretinieks ir viņš pats. Un tieši šajā savstarpējā cīņā pamazām iezīmējās to cilvēku pārkums, kam spēcīgāka tieši labā roka.

4. Kas īsti noteica šo pozīciju? Acīmredzot neskaitāmajās tuvcīņās vairākums traumu, ko radīja pretinieka labā roka, veidojās zaudētāja krūšu kreisajā pusē. Savukārt, ja kāvās kreīļi pret «labajiem», acīmredzot pēdējiem bija lielākas izredzes. Raugi, divas trešdaļas cilvēku siržu izvietotas kreisajā pusē, tādējādi «labo» sitieni biežāk skāra pretinieka sirdi, nekā to iespēja kreīļi. Turklāt ar labo roku veiktie sitieni kopumā bija arī spēcīgāki, jo par dažiem grādiem mazāk novirzījās no tiešā sitiena līnijas. Kreīļu vienīgā priekšrocība varēja būt tas, ka viņi kļuva par vairāk vai mazāk neērtiem pretiniekiem dažos specifiskos sporta veidos.

5. Pirms aptuveni 10 000 gadu, mezolīta laikmetā, kad izgudroja šaujamloku un bultas, līdztekus attīstījās arī cits process, proti, radās dažādi no attāluma raidāmi un vadāmi iznīcināšanas līdzekļi. Tādējādi veiklas dūru vicināšanas nozīme mazinājās, un kreīļi, sajūtot nosacītu «dabiskās izlases spiedienu», pamazām sāka atjaunot savu pārstāvniecību līdz mūsdienām.

6. Mūsdienu zinātne ir izpētījusi, ka cilvēkam var arī noteikt vadošo aci, ausi un kāju. Pēc šiem četriem parametriem var spriest, kāda galvas smadzeņu puslode dominē šim cilvēkam.

7. Daļa cilvēku par vadošo izmanto kreiso roku, bet rakstīšana ar labo vai kreiso roku nav pietiekams kritērijs, lai strikti pateiktu, ka cilvēks ir kreilis. Ja viss būtu tik vienkārši, tad nebūtu nekādu problēmu kreili pārmācīt par labrocī, un otrādi. Tas ir daudz sarežģītāk, jo viss ir ļoti cieši saistīts ar galvas smadzeņu puslodēm un to funkcijām. Tieši galvas smadzeņu puslodes nosaka kreilību vai labrocību. Kreiļiem dominē labā smadzeņu puslode, kas ir saistīta ar mākslinieciski radošām spējām – mūziku, jaunradi, emocionālo un intuitīvām spējām; telpiski tēlaino domāšanu, ģeometriju, tehnisko zīmēšanu, pārlietu spēcīgas spriedzes emocijām, kas ir saistītas ar neveiksmi un konfliktsituācijām garīga vai garīgi fiziska darba gaitā. Tomēr jāņem vērā, ka smadzeņu pusložu modelis ir stipri vienkāršots. Mēs nedomājam te ar kreiso, te ar labo smadzeņu puslodi. Mūsu domāšanā piedalās tūkstošiem smadzeņu centru, kuri, cerams, labi harmonē savā starpā.

8. Agrāk kreilību uzskatīja par sātanisku un kreīļus dedzināja uz sārta, jo reliģiskos zīmējumos sātans visbiežāk attēlots kā kreilis. Izcili piemēri „Kreiļi” ir: Čarlzs Čaplins, Roberts Deniro, Merilina Monro un arī Andželina Džolija, Johans Sebastians Bahs, Kurts Kobeins, Pols Makartnijs, Noels Galahers. Kreiļiem ir daudz efektīvāka telpiskās redzes uztvere – viņu vidū ir daudz arhitektu, pasaulslaveni gleznotāji, piemēram, Mikelandželo, Leonardo da Vinči, Pikaso. Mikelandželo visiem zināmo skulptūru Dāvids izveidoja kā kreili, Dāvids tur lingu kreisajā rokā un ar to arī uzvar Goliātu. Kreiļi ir bijuši teicami karavadoņi: Maķedonijas Aleksandrs, Jūlijs Cēzars, Kārlis Lielais, Žanna d’Arka, Napoleons. Lielisks piemērs kreīļu labajai redzes atmiņai ir Maķedonijas Aleksandrs, kas pēc izskata pazina visus savus karavīrus.

AIZVADĪTIE NOTIKUMI

03. septembris	2011/12. Akadēmiskā gada atklāšana Jāņa Čakstes dzimtas mājās “Aučos”. Kopā bija ieradušies 25 austrumieši.
13. septembris	Politiskās debātes starp Arvilu Ašerādeni (Vienotība) un Edmundu Sprūdžu (Zatlera Reformu partija). Moderators vb. Ainārs Dimants. Tēma: “Ekonomika un partiju piedāvātie ekonomikas attīstības modeļi”. Bija ieradušies 24 austrumieši un viesi.
20. septembris	Janīnas Kursītes priekšlasījums: “Pa Dzintara ceļu”. Bija ieradušies 25 austrumieši un viesi.
27. septembris	Mikus Žagata jaunieša priekšlasījums: “Spilves kauja”. Bija ieradušies 12 austrumieši.
03.10.12	Ciemošanās pie s/k “Varavīksne”. Pie varavīksnēm ciemos bija devušies 7 austrumieši
04. oktobris	Darījumu sapulce. Bija ieradušies 13 austrumieši.
11. oktobris	Filmu vakars. Dokumentālo kinokadru “Austrums 90. gadu sākumā Latvijā” skatīšanās. Uz vakaru bija ieradušies pavisam 13 austrumieši.
18. oktobris	Latvijas Republikas Ārlietu ministrijas valsts sekretāra Andra Teikmaņa priekšlasījums: “Eiropas Savienības attiecības ar Krievijas Federāciju”. Noklausīties priekšlasījumu bija ieradušies pavisam 21 austrumietis un viesi..
19. oktobris	Austruma sabiedriskā diskusija "Vai Latvijā mediju ziņas ir brīvas un objektīvas", kas tika organizēta Paula Stradiņa medicīnās vēstures muzejā. Ieradušies pavisam bija 23 klausītāji.
25. oktobris	Artūra Barkāna jaunieša priekšlasījums: “Kardiķirurgija – tās vēsture un varoņi.”. Artūru atbalstīt bija ieradušies pavisam 12 austrumieši.
29. oktobris	Austruma 128. gadsvētki. Oficiālā daļa notika Latvijas Universitātes Mazajā aulā, uz kuru bija ieradušies 44 austrumieši un viesi, bet svinīgā daļa noritēja Austruma telpās un ieradušies bija 31 austrumieši un viesi. Svinības ieilga līdz pat dziļai naktij.
01. novembris	Draugu vakars, kurā atskatīties uz gadsvētkiem bija ieradušies 7 draugi.
08. novembris	Ducena fonda vakars. Latvijas Valsts vēstures arhīva vadošā pētnieka Kārļa Zvirgzdiņa priekšlasījums: "Austrumietis Jānis Ducens: meklējumi Latvijas Valsts vēstures arhīvā". Izzināt mūsu biedra dzīves gaitas bija ieradušies pavisam 17 austrumieši un viesi.
15. novembris	vb.Viestura Karnupa priekšlasījums: “Austruma – EŪS sadarbība”, uz kuru ieradušies atsvaidzināt zināšanas bija kopā 14 austrumieši.
18. novembris	Akadēmisko mūža organizāciju gājiens uz Rīgas Brāļu kapiem un svinības Austruma telpās pēc gājiena. Otrajā daļā ieradušies bija pavisam 8 svinētāji.
22. novembris	Literārais vakars kopā ar studenšu korporācijas “Staburadze” viesošanās Austrumā. Ar priekšlasījumu “Zobens cauri gadsimtiem”. Kopā ar viešņām pavisam bijām 31 cilvēks.
29. novembris	Dziesmu vakars un vb. Ojāra Upatnieka 80. gadu jubilejas svinības.Pavisam bija ieradušies bija 8 draugi.
06. decembris	Ulda Čodara jaunieša priekšlasījums: “par kreļļiem”. Kopā bijām pavisam 5 draugi.
13. decembris	Gada noslēguma darījuma sapulce. Ražīgi strādāt bijām ieradušies kopā 31 austrumietis.
20. decembris	Draugu vakars. Kopā pirms ziemassvētkiem pasērst bijām ieradušies 6 draugi.
26. decembris	Austruma vecbiedru komitejas rīkotās Austruma Ziemassvētku svinības. Kopā ar visiem viesiem bijām 25 cilvēki.

DARBĪBAS PLĀNS JANVĀRĪ - FEBRUĀRĪ

SANĀKSMES NOTIEK „AUSTRUMA” NAMĀ, Ģ. 123 OTRDIENĀS 19:00, JA NAV ĪPAŠAS NORĀDES.

10. janvāris	Darījumu sapulce
17. janvāris	Savietis Mikus Žagata lasa priekšlasījumu “Salaspils viduslaiku pils: vēsture un rekonstrukcija”
24. janvāris	Priekšlasījums par diplomātiskā protokola tradīcijām. Runā Latvijas Republikas ārlietu ministrijas Valsts protokola 2. sekretāre Sintija Stipre
31. janvāris	Tatjanas dienas svinības. Ar priekšlasījumu “Satversmes izstrādes vēsture” uzstāsies vb. Ainārs Lerhis. Ciemos aicināti pārstāvji no Fraternitas Lettica, Fraternitas Livonica, Fraternitas Arctica, Sororitas Tatiana
07. februāris	Darījumu sapulce
14. februāris	Viesu vakars. Ar priekšlasījumu par sirdīm uzstāsies vb. Pēteris Stradiņš
18.-19. februāris	Ikgadējā Zemledus makšķerēšana. Rīko vb. Ainārs Dimants. Notiek uz Juvera ezera Vidzemē
21. februāris	Priekšlasījums par Igaunijas neatkarības dienu. Lasa EŪS pārstāvji
28. februāris	Armands Leimanis lasa savu jaunieša priekšlasījumu

SVEICAM JAU IEPRIEKŠ!

• vb. ZIEMELIM Uģim	25. janvārī	60 gadi
• vb. DIDZIM Apsītim	22. martā	35 gadi
• vb. BEĻICKIM Armandam	24. martā	45 gadi
• Vb. AIGARAM Reinim	24. martā	40 gadi
• Sav. KAŠEVSKIM Andžejam	26. martā	30 gadi
• vb. JĒKABSONAM Jurim	31. martā	70 gadi

Izdevējs: Akadēmiskā vienība *Austrums*, reģistrācijas Nr. LV40008003170
Konts: Nr. LV39HABA000140J052764, a/s “Swedbanka”
Adrese: a/v “Austrums”, Ģertrūdes iela 123, Rīga, LV-1009, Latvija, mob. t. 29600748
Redaktors: sav. Mikus Žagata un a/v “Austrums” Valde